

Соловйова А. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ

Особливим аспектом в економіці України в наш час виступає важливість розвитку національного фондового ринку, а, відтак, і інфраструктури українського інвестиційного бізнесу.

Завданням у разі наявності ринку цінних паперів і спільного інвестування постає грамотне завдання вектору руху, в результаті якого учасники самі будуть обирати те, що їм насправді цікаво і у такий спосіб будуть розвивати український інвестиційний сервіс.

Тільки в разі наявності такого собі «фінансового навісу» над українським ринком приватний капітал зайде в нашу країну у великих обсягах, оскільки інвестори зрозуміють, що українській економіці притаманна ліквідність. Коли згодом інші іноземні інвестори побачать, що тут можна заробляти, то це стане поштовхом до появи більшої їх кількості. Так свідчить світовий досвід. Рішення слід шукати у винайденні сучасних інструментів і механізмів, які допоможуть влити інвестиційні гроші в реальний сектор економіки в нових умовах і зберегти заощадження, що залишилися.

Існують три обов'язкових правила при фінансово-економічних реформах. Перше правило – ці реформи мають бути справедливими. Наступне – рішучими. І останнє – швидкими. Насправді тільки за таких характеристик вони можуть принести очікуваний результат.

За підсумками 2018 року, в яких йдеться про рейтинг інвестиційної ефективності областей України, які оприлюднило агентство Євро-Рейтинг, Київська, Львівська та Одеська області продемонстрували максимальну інвестиційну ефективність (ineA). На одну рейтингову категорію вгору, порівнюючи з попередніми даними, перемістилась Одеська область. Водночас такі області, як Полтавська, Дніпропетровська та Закарпатська покинули групу лідерів [2].

В дослідженні охоплено 22 області, Донецька і Луганська області не розглядалися. Цей рейтинг базується на результатах двох складових. Перша – «інвестиційна активність (капітальні інвестиції, іноземні інвестиції та будівельні роботи)» [1]. Друга – «соціально-економічний ефект від інвестицій (заробітна плата, введення житла в експлуатацію, працевлаштування безробітних та надані послуги)» [1]. Отриманий результат можна сприймати як непряму оцінку ефективності діяльності місцевої влади щодо реалізації соціально-економічних

функцій. Також за допомогою цих результатів є можливість оцінити інвестиційну привабливість регіону, яка залежить від зниження або зростання інвестиційної активності.

У січні-березні 2018 року за даними, які надав Держстат прямих інвестицій в економіку України було вкладено 1151,0 млн дол. США іноземними інвесторами більше як з 70 країн світу.

На 01.04.2018 року вже ця цифра становила 32751 млн дол. США.

З даних можна зробити висновок, що інвестиції спрямовуються в ті сфери діяльності, які вже мають розвинений характер.

Суттєві обсяги прямих інвестицій були помітні в їх надходженні на підприємства промисловості, установи та організації, що займаються оптовою та роздробленою торгівлею, у процентному відношенні це становило 33,4%, в ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 15,5%.

За інформацією, яку надав Держстат, країнами-інвесторами України стали: Кіпр – 28 %, Нідерланди – 20,5%, Велика Британія – 6,3%, Німеччина – 5,1 %, Австрія – 3,7%, Віргінські Острови (Британія) – 4,2%, і Швейцарія – 4,6%. Верховна Рада не прийняла проект Закону «Про ринки капіталу» і відмовила запустити накопичувальний рівень пенсійної системи з 1 січня 2019 року, через це залученість приватних та інституційних інвесторів в економічні процеси країни майже нульова.

Перше, на що слід звернути увагу, як вважають експерти, лише за попередніми оцінками у разі охоплення всіх категорій застрахованих фізичних осіб, не старше 40 років, накопичувальною системою і розмірів внесків (наразі це 7% від фонду оплати праці) в накопичувальний рівень, щорічна сума становила би приблизно 22 млрд грн.

Друге – це те, що внаслідок залучення іноземних інвесторів, є можливість збільшити понад як у 55 разів обсяги торгівлі на фондовому ринку України.

Насправді інвестиційний клімат в Україні дуже в скрутному становищі, це можна пояснити тим, що у Києві відсутній Міжнародний інвестиційний хаб, тому Україні доводиться залишатися на задньому плані світових центрів.

Ще однією причиною такого становища інвестклімату є відсутність приватних інвестицій і бізнес-зусиль у внутрішньому бізнес-середовищі країни, а не лише нестача прямих іноземних інвестицій.

Висновки щодо питання, розглянутого вище зводяться до того, що на даному етапі розвитку інвестування головним є направлення фінансово заможних

громадян перекладати свої заощадження у венчурні інвестфонди та активізування кредитування реального сектора економіки.

Оскільки фондовим ринком рухає ліквідність, то треба обирати такі інвестиції, в яких повернення має зрозумілий характер, не пов'язаний з рухом ринку.

Є ще один аспект, який заважає інвестклімату існувати спокійно. Це недовіра до фінансових установ. Тому їх завдання – показати готовність і вміння працювати цивілізовано, за правилами західних і азіатських ринків в умовах жорстокої конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Гончаров О. Інвестиції в Україну: Головні завдання на найближчу перспективу [Електронний ресурс] / О. Гончаров. – Режим доступу: <https://112.ua/mnenie/investicii-v-ukrainu-glavnye-zadachi-na-blizhayshuyu-perspektivu-481335.html>
2. Інвестиційна діяльність в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/ua/article/open/id/6349>
3. Пехник А. Іноземні інвестиції в економіку України: навч. посіб. / А. Пехник. – В., 2007. – 187 с.
4. Вінник О. Інвестиційне право України: навч. посіб. [Електронний ресурс] / О. Вінник. – Режим доступу: http://adhdportal.com/book_1937.html
5. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні // В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі» (8 грудня 2017 р.). Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–119.

К. е. н. Тараненко В. Є.

Університет митної справи та фінансів (Україна)

ПОДАТКОВІ ІНСТРУМЕНТИ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ

Зосереджуючи увагу на активізації інвестиційних процесів держава має на меті забезпечення стійкого економічного зростання та побудову захисту від прояву циклічних криз в економіці, що забезпечується завдяки зовнішнім впливам капіталу. Одним з основних важелів державного стимулювання інвестиційної активності суб'єктів господарювання виступає податкова політика.

Метою дослідження є визначення інструментів та засобів податкового стимулювання інвестицій для забезпечення сталого економічного розвитку держави.

Податкові умови ведення господарської діяльності залишаються одним з ключових орієнтирів. Потенційний інвестор сподівається на лояльне відношення